

Enligt sändlista

TOTALREVIDERING AV FISKELAGEN

TILLSÄTTANDE AV EN ARBETSGRUPP

Jord- och skogsbruksministeriet beslutade i dag tillsätta en arbetsgrupp som har till uppgift att undersöka behoven av reformer i fiskelagen (286/1982) och komma med ett förslag till en ny lag om fiske.

Arbetsgruppen ska sätta speciell fokus på

- att systemet för reglering av fiske är klart och kostnadseffekterna rimliga;
- behovet att se över bestämmelserna i fiskelagen till följd av förändringarna i samhället och grundlagen;
- den nyaste internationella fiskeri- och miljörätten samt Europeiska gemenskapens lagstiftning och styrningssystem;
- nationella bestämmelser som tangerar fiskerihushållningen;
- att verksamhetsbetingelserna för fiskerinäringsar tryggas;
- att verksamhetsbetingelserna för rekreativfiske tryggas;
- att fiskebestånden nyttjas på ett hållbart sätt;
- helheten i fråga om vandrande fiskar;
- att förvaltningen av fiskevatten ordnas;
- att det skapas klarhet i de olika aktörers uppgifter och att aktörernas rättigheter och skyldigheter definieras;
- att fiskerinäringens finansieringssystem görs klarare och revideras samt att verksamhetsbetingelserna och utvecklingsåtgärderna inom sektorn säkras;
- att beslutsprocessen är öppen och informationen tillräcklig;
- att övervakningen ordnas och dess verksamhetsbetingelser tryggas

Arbetsgruppen ska leda arbetet i sektionerna som sorterar under arbetsgruppen. Vidare ska gruppen utifrån sektionernas förslag utarbeta regeringens proposition till en ny fiskelag. Arbetsgruppen tar hand om arbetsfördelningen mellan sektionerna. Arbetsgruppen kan göra små ändringar i arbetsgruppens och sektionernas besättning och uppgifter. Arbetsgruppen ska se till att olika instanser på en tillräckligt bred front får komma med synpunkter på revideringens viktigaste riktlinjer under arbetets gång. Då en arbetsgruppsmedlem inte kan delta i ett förberedande möte kan den instans som medlemmen representerar utse en lämplig ersättare som deltar i mötet.

Tidsfrister

Arbetsgruppens mandatperiod börjar 27.11.2008 och går ut 31.12.2010.

Senast den 31 december 2009 ska arbetsgruppen lämna en mellantidsrapport om revideringsförslagen och eventuella andra uppkomna principiella frågor. Förslaget till revidering av fiskelagen ska vara färdigt senast 31.12.2010.

Organisation

Ordförande:

avdelningschef Pentti Lähteenoja, jord- och skogsbruksministeriet

Vice ordförande:

avdelningschef Timo Kotkasaari, jord- och skogsbruksministeriet

Sekreterare:

äldre regeringssekreterare Heidi Aliranta, jord- och skogsbruksministeriet

konsultativa tjänstemannen Orian Bondestam, jord- och skogsbruksministeriet

Medlemmar:

fiskerirådet Markku Aro, jord- och skogsbruksministeriet

regeringsrådet Tanja Viljanen, jord- och skogsbruksministeriet

konsultativa tjänstemannen Eija Kirjavainen, jord- och skogsbruksministeriet

regeringssekreterare Heikki Korpelainen, miljöministeriet

budgetrådet Kati Suihkonen, finansministeriet

fiskerichef Matti Sipponen, Mellersta Finlands TE-central

fiskerichef Minna Uusimäki, Österbottens TE-central

verksamhetsledare Ilkka Mäkelä, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry

verksamhetsledare Markku Myllylä, Centralförbundet för fiskerihushållning rf

direktör Markku Tornberg, Jord- och skogsbruksproducenternas centralförbund MTK rf

verkställande direktör Kim Jordas, Finlands yrkesfiskarförbund rf

disponent Gabriella Lindholm, Ingå fiskeområde

verksamhetsledare Katriina Partanen, Pro Fisk rf

naturvårdschef Ilpo Kuronen, Finlands naturskyddsförbund rf

Sakkunniga:

lagstiftningsrådet Sten Palmgren, justitieministeriet

professor Erkki Hollo, juridiska fakulteten vid Helsingfors universitet
forskningsdirektör Petri Suuronen, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

TILLSÄTTANDE AV SEKTIONER

Vidare har jord- och skogsbruksministeriet beslutat tillsätta fyra sektioner som bistår arbetsgruppen och sorterar under den.

Uppgifter och mandatperiod

Sektionerna ska bistå arbetsgruppen vid revideringsarbetet i de ämneskategorier som nämns vid respektive sektion. Sektionerna har rätt att höra sakkunniga efter behov. Sektionerna ska utarbeta och skriva sina förslag i form av en regeringsproposition. Förslagen lämnas till arbetsgruppen enligt tidsplanerna så att arbetsgruppen kan sammanställa och behandla förslagen i god tid innan arbetsgruppens mandatperiod löper ut. När det rör den gällande lagen ska övervakningssektionen senast 30.9.2009 lämna sitt förslag till nya övervakningsbestämmelser till jord- och skogsbruksministeriet och när det gäller den nya lagen ska förslaget lämnas till arbetsgruppen senast 15.9.2010.

Sektionernas mandatperiod börjar 1.1.2009 och löper ut 15.9.2010.

Sektionen för fiskerätt

Sektionen tar fram ett förslag till revidering av bestämmelserna om fiskerätt, förvaltning av fiskevattnen och reglering av fiske samt bestämmelserna om Tana älv med tillflöden.

Ordförande:

avdelningschef Pentti Lähteenoja, jord- och skogsbruksministeriet

Sekreterare:

äldre regeringssekreterare Heidi Aliranta, jord- och skogsbruksministeriet
överinspektör Roni Selén, jord- och skogsbruksministeriet

Medlemmar:

konsultativa tjänstemannen Eija Kirjavainen, jord- och skogsbruksministeriet
konsultativa tjänstemannen Orian Bondestam, jord- och skogsbruksministeriet
lagstiftningsrådet Jari Salila, justitieministeriet
överinspektör Penina Blankett, miljöministeriet
medlemmen i Sametinget Anu Pietikäinen, Sametinget
fiskerichef Pentti Pasanen, Lapplands TE-central
fiskerimästare Heli Peura, Norra Karelen TE-central
pensionär Ilkka Sailo, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry
disponent Hannu Numminen, Tammelan kalastusalue
ordförande Hannu Uusitalo, Vesialueiden omistajien neuvottelukunta
ordförande Pertti Mäki-Hakola, Centralförbundet för fiskerihushållning rf
jurist Marketta Rosti, Forststyrelsen
ordförande Olavi Sahlstén, Finlands yrkesfiskarförbund rf
vicehäradshövding Helena Ålgars, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund rf

Sakkunniga:

lagstiftningsrådet Jukka-Pekka Tolvanen, jord- och skogsbruksministeriet
 docent Timo Marjomäki, institutionen för bio- och miljövetenskap vid Jyväskylän universitet
 professor Erkki Hollo, juridiska fakulteten vid Helsingfors universitet
 forskaren Matti Salminen, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet
 överdirektör Pauli Karvinen, lantmäteriverket

Näringssektionen

Sektionen kommer med förslag till bestämmelser i fiskelagen som anknyter till fiskerinäringsar (yrkesfiske, vattenbruk, fiskförädling, handel med fiskprodukter, fisketurism).

Ordförande:

fiskerirådet Markku Aro, jord- och skogsbruksministeriet

Sekreterare:

överinspektör Maija Mela, jord- och skogsbruksministeriet
 överinspektör Timo Halonen, jord- och skogsbruksministeriet

Medlemmar:

konsultativa tjänstemannen Risto Lampinen, jord- och skogsbruksministeriet
 konsultativa tjänstemannen Riitta Rahkonen, jord- och skogsbruksministeriet
 överinspektör Jouni Tammi, jord- och skogsbruksministeriet
 fiskeritekniker Markku Tiusanen, Suomen Kalastusopaskilta ry
 VD Mikko Poskiparta, Finlands fiskodlarförbund
 fiskeridirektör Jukka Nyrönen, Kajanalands TE-central
 tandläkare Riitta Ruuskanen, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry
 avdelningschef Vesa Karttunen, Centralförbundet för fiskerihushållning
 ombudsmannen Anna Vainikainen, Livsmedelsindustriförbundet
 VD Kim Jordas, Finlands yrkesfiskarförbund
 fiskaren Veli Heinonen, Suomen Sisävesiammattikalastajat ry
 ordförande Leena Jääskeläinen, Finlands fiskhandlarförbund

Sakkunnig:

forskaren Jari Setälä, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

Finansieringssektionen

Sektionen tar fram ett förslag till utveckling och förenkling av betalningssystemen och främjande av utvecklingen inom fiskerinäringen.

Ordförande:

konsultativa tjänstemannen Eija Kirjavainen, jord- och skogsbruksministeriet

Sekreterare:

fiskeribiolog Mari Nykänen, Mellersta Finlands TE-central
 överinspektör Outi Helander, jord- och skogsbruksministeriet

Medlemmar:

överinspektör Roni Selén, jord- och skogsbruksministeriet
 ekonomidirektör Hannele Laihonen, jord- och skogsbruksministeriet
 budgetrådet Kati Suihkonen, finansministeriet
 fiskerichef Jukka Muhonen, Tavastlands TE-central
 närvårdare Helena Grönquist, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry
 verksamhetsledare Markku Myllylä, Centralförbundet för fiskerihushållningen rf
 VD Kim Jordas, Finlands yrkesfiskarförbund
 disponent Hannu Paananen, Inarin kalastusalue

Sakkunniga:

konsultativa tjänstemannen Risto Lampinen, jord- och skogsbruksministeriet
 specialforskare Raimo Parmanne, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

Övervakningssektionen

Sektionen har till uppgift att revidera den gällande fiskelagens bestämmelser som gäller övervakning av fiske och straffpåföljder så att de ligger i linje med grundlagens krav. Därtill ska sektionen ta fram ett förslag till nya bestämmelser om övervakning och straffpåföljder med beaktande av EU-bestämmelserna om övervakning av fiske.

Ordförande:

regeringsrådet Tanja Viljanen, jord- och skogsbruksministeriet

Sekreterare:

överinspektör Jouni Tammi, jord- och skogsbruksministeriet
 överinspektör Harri Kukka, jord- och skogsbruksministeriet

Medlemmar:

konsultativa tjänstemannen Ali Lindahl, jord- och skogsbruksministeriet
 överinspektör Maija Mela, jord- och skogsbruksministeriet
 lagstiftningsrådet Lena Andersson, justitieministeriet
 kommendörkapten Marko Tuominen, inrikesministeriet
 regeringssekreterare Satu Sundberg, miljöministeriet
 fiskerimästare Paavo Suominen, Egentliga Finlands TE-central
 disponent Sisko Siiankoski, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry
 organisationschef Risto Vesa, Centralförbundet för fiskerihushållningen
 jakt- och fiskeövervakare Pertti Kurtti, Forststyrelsen

LAGEN OM JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN (609/1986)

Lagen om jämställdhet (4 a §) kräver att i de tillsatta beredningsorganen ska finnas minst 40 procent både kvinnor och män om särskilda skäl inte talar för annat. I samband med att jord- och skogsbruksministeriet har uppmanat instanserna att utse kandidater har ministeriet påmint instanserna om kvotregeln. Ministeriet har uppmanat varje instans att utse såväl en kvinnlig som manlig kandidat och krävt en motivering om instansen inte har uppfyllt kravet. Vissa in-

stanser har utsett såväl kvinnliga som manliga kandidater men en del av intressentgrupperna har endast kunnat utse manliga kandidater eftersom de inte har kvinnliga kandidater med den sakkunskap som beredningsorganet förutsätter. Fiskerinäring är fortsättningsvis en rätt så mansdominerad bransch vilket innebär att antalet kvinnliga experter är ganska få. Även antalet kvinnliga anställda inom fiskeriförvaltningen är klart mindre än antalet manliga anställda.

Beslutsrätten i beredningsorganen hör till medlemmarna och ordföranden. Endast sex av arbetsgruppens 16 medlemmar är kvinnor när lagen kräver sju. I näringssektionen sitter också bara fyra kvinnor i stället för sex. Från lagens krav på könskvot kan endast avvika av särskilda skäl. Jord- och skogsbruksministeriet anser att enligt grunderna ovan föreligger det sådana särskilda skäl som lagen avser.

KOSTNADER

Arbetsgruppens och sektionernas kostnader täcks med medel under jord- och skogsbruksministeriets moment 30.01.01. Arbetsgruppens och sektionernas arbete utförs som tjänstearbete. Arbetsgrupps- och sektionsmedlemmarna får inget mötesarvode men resekostnaderna ersätts enligt statens resestadga med undantag av de medlemmar som arbetar hos en statlig myndighet.

Jord- och skogsbruksminister

Sirkka-Liisa Anttila

Kanslichef

Jarmo Vaittinen

BILAGOR

promemoria

SÄNDLISTA

arbetsgruppens och sektionernas ordförande, vice ordförande, medlemmar, sekreterare och sakkunniga

FÖR KÄNNEDOM

ministerierna
jord- och skogsbruksministeriets avdelningar och specialenheter
statsrådets justitiekansler
riksdagens justitieombudsman
riksdagens jord- och skogsbruksutskott

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET
Fiske- och viltavdelningen

Promemoria 25.11.2008

TILLSÄTTANDE AV EN ARBETSGRUPP OCH SEKTIONER FÖR TOTALREVIDERING AV FISKE- LAGEN

1. Bakgrund

Enligt regeringsprogrammet för Matti Vanhanens II regering ska jord- och skogsbruksministeriet inleda en totalrevidering av lagen om fiske. Speciell fokus ska läggas på yrkesfiskets verksamhetsbetingelser och den helhet som anknyter till vandrande fiskar. Totalrevideringen ingår i lagstiftningsplanen i regeringens strategihandling. Planen innehåller regeringsperiodens viktigaste lagstiftningsprojekt och genom planen genomförs ett handlingsprogram för en bättre reglering. Målet är att revidera fiskelagen så att den ligger i linje med dagens krav. Detta sker genom att man iakttar ändringarna i den övriga lagstiftningen, den nationella och internationella rättspraxisen (i synnerhet Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna) och kravet enligt det nya grundfördraget.

Det främsta målet med lagen om fiske (286/1982) är att reglera fiskerätten, fiskemetoderna, förvaltningen av fiskebestånden och fiskeriförvaltningen. Lagen syftar till största möjliga bestående produktivitet hos vattenområdena enligt principen om hållbart nyttjande.

Den gällande lagen har i huvudsak utarbetats på 1970-talet. År 1973 tillsatte statsrådet en kommitté som fick till uppdrag att se över och revidera fiskelagen från år 1951. Propositionen överlämnades till riksdagen år 1980 och lagen trädde i kraft 1.1.1983. I Enare, Enontekiö och Utsjoki kommuner gällde 1951 års lag ända till slutet av år 1997 varefter 1983 års fiskelag också började gälla i dessa områden.

Efter år 1983 har fiskelagen genomgått flera partiella ändringar. En del av lagen har dock fortsättningsvis samma ursprungliga form. De största ändringarna i fiskelagen har berott på lagstiftningsändringar som rört beslut om samfälliga vattenområden, utvidgad rätt till mete och pilkfiske, handredskapsfiske, fiskebrott och fiskerihushållningens regionförvaltning. År 2001 trädde i kraft lagen om ändring av lagen om samfälligheter (686/2000) som föreskriver att besluten om samfälliga vattenområden, även i det fallet när det gäller fiskefrågor, tas enligt lagen om samfälligheter. Fiskelagens bestämmelser om ett fiskelags rätt att fatta beslut upphävdes.

Utgående från lagmotionen LM 4/1995 infördes det ändringar i fiskelagen som stipulerar att mete och pilkfiske omfattas av allemansrätten. För handredskapsfiske upprättades ett länsvist fiskeavgiftssystem. I och med att strafflagen totalreviderades flyttades fiskelagens bestämmelser om fiskebrott över till strafflagen. Dessa ändringar, vid sidan om andra ändringar, har lett till att fiskelagen är strukturellt splittrad och termerna inkonsekventa.

De ändringar i fiskelagen som Europeiska gemenskapens fiskepolitik har krävt har tills vidare gjorts separat och styrningssystemens förenlighet eller sameffekter har inte analyserats på en bredare front. Det har inte heller studerats närmare vilka effekter och samband regleringarna i Finlands grundlag har till fiskelagstiftningen. Till exempel lagen om allmän fiskerätt (285/1982) som utfärdades i grundlagsordning och antogs samtidigt med fiskelagen är fortfarande i kraft i ursprunglig form.

De samhälleliga förändringarna, dvs. till exempel globalisering, urbanisering, ökad fritid, åldersstrukturen hos dem som nyttjar fiskresurser och utvecklingen av den internationella politiken kring fiskerinäring samt miljö och naturskydd inverkar på användningen och förvaltningen av fiskresurser. Dessa förändringar har bidragit till att det bildats nätverk, rörelser och andra typer av medborgaraktiviteter som är inriktade att inverka på nyttjandet och skyddet av naturresurser. Även den allt bredare djurskyddspolitiska dialogen, offentligheten och medierna lyfter diskussion kring intressen att nyttja naturresurser samt definitions- och maktfrågorna. Förändringarna under de senaste årtiondena har skapat ett behov att se över fiskelagens, som styr nyttjandet och förvaltningen av fiskresurser, ekonomiska, samhälleliga, biologiska, etiska och upplevelsemässiga konsekvenser så att lagen bättre möter de behov som samhället har i dag.

Ekosystemperspektivet är allt vanligare såväl inom miljöpolitiken som inom regleringen av nyttjandet av naturresurser. Då ska fisket och förvaltningen av fiskevatten analyseras tillsammans med övriga därmed sammanhängande sociologisk-ekonomiska system.

Den ekonomiska och sociala nyttan som fiskeresurser ger samhället är avsevärd. Fiske är såväl en näring som hobby. Båda har vida samhälleliga effekter vilket innebär att fiske och de därmed sammanhängande rättsliga frågorna fortsättningsvis berör en stor del av finländarna på ett eller annat sätt. Dagens fisketillståndssystem upplevs som oklart trots fritidsfiskarnas utvidgade möjligheter till handredskapsfiske, mete och pilkfiske under de senaste årtiondena. När fiskelagen totalrevideras ska fiskerätsfrågorna ses som en helhet som ger tillräckliga möjligheter såväl till närings- som rekreationsfiske. Vidare ska man ta hänsyn till grundlagens bestämmelser om egendomsskydd samt ett hållbart nyttjande av fiskebestånden och skyddsbehov.

I lagen om fiske ingår bestämmelser om metoder och de olika aktörernas behörighet att reglera fisket. Beslut om reglering av fiske kan fattas av flera olika aktörer, bl.a. jord- och skogsbruksministeriet, arbetskrafts- och näringscentraler, fiskeområden och innehavare av fiskerätt. Det är svårt att bedöma hur de olika aktörernas beslut inverkar på fisket och fiskebeståndens tillstånd i allmänhet. Besluten ligger inte heller alltid i linje med varandra. Därtill har fiskarna det svårt att få reda på alla begränsningar och bestämmelser som gäller fiske. Enligt den gällande lagstiftningen finns det alltså många aktörer som har hand om fiskefrågor. Därför ska man i samband med revideringen fästa vikt vid att arbetsfördelningen mellan aktörerna blir ändamålsenlig och klar.

Fiskeområdena, som planerar och fattar beslut om nyttjandet av fiskeresurser i ett ur fiskerihushållningens synpunkt enhetligt område, inrättades med stöd av lagen som trädde i kraft i början av 1983. I alla avseenden ledde den här verksamheten dock inte till planerade resultat. Vissa fiskeområden är små och finansieringen har varit svår. Nu när fiskelagen revideras totalt ska fiskeområdena ses över separat. Därtill ska man fundera på hur man kan utveckla områdenas verksamhet och hurdan ställning de ska ha bland aktörerna inom fiskerihushållningen. Bland annat på grund av förvaltningen av vandrande fiskar och administrativ kostnadseffektivitet finns det även i fortsättningen anledning att planera nyttjandet och förvaltningen av fiskebestånd i allt bredare områden.

De fiskevårdavgifter som fiskare betalar utgör anslag som man använder för att stimulera fiskerihushållningen. Medlen har använts för att betala fiskevattenägare ersättning för användningen av fiskevatten, för att betala utgifterna för fiskeområdenas och organisationernas verksamhet för att främja fiskerihushållningen samt för betalning av de utgifter som föranleds staten för uttagande av avgiften. De knappa anslagen har försvårat utvecklingsinsatserna och orsakat konflikter mellan de olika aktörerna. På grund av att lagstiftningen har ändrats är systemet med fiskevårdsavgifter till vissa delar föråldrat. Bestämmelserna om främjande av fiskerihushållningen ska ses över i samband med revideringen och anslagets förhållande till fiskerinäringens stöd ska definieras. Vidare ska man ställa upp målen och ramarna för den verksamhet som i fortsättningen beviljas finansiering, iaktta lagstiftningen om statsunderstöd, Europeiska gemenskapens konkurrensregler (i synnerhet när det gäller statliga stöd, tjänster i anslutning till allmänna ekonomiska ändamål och tjänstedirektivets bestämmelser) samt beakta kostnaderna för upprätthållande av systemet.

Övervakning av fiske ingår i styrningen av fiskevattnens planerliga nyttjande och är ett sätt att se till att man iakttar bestämmelserna när man rör sig i fiskevattnen. Fiskeövervakning utförs av edsvurna fiskeövervakare eller övervakare som gett en motsvarande försäkran, polisen, fiskemyndigheten, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheten i de vattenområden som ligger vid riksgränsen. Det har uppdragats brister i bestämmelserna om fiskeövervakning. Bristerna har orsakat oklarheter bl.a. vid det praktiska övervakningsarbetet och laglighetskontrollen. Det är i synnerhet bestämmelserna om edsvurna fiskeövervakarnas ställning och uppgifter som har visat sig vara otillräckliga. Justitiekanslern, som utför laglighetskontroll, och riksdagens justitieombudsman har bl.a. framfört att bestämmelserna om fiskeövervakning bör reformeras. Det är ändamålsenligast att reformeringsbehoven behandlas i samband med fiskelagens totalrevidering.

När man reviderar fiskelagen ska man fästa vikt vid regleringshierarkin. Vidare ska fiskelagens bemyndiganden att utfärda förordningar göras klarare och de ska utarbetas enligt grundlagens krav. Det ska också övervägas noggrant i vilka situationer fiskebegränsningarna kan bygga på normbeslut och i vilka fall man av rättssäkerhetsskäl beslutar om begränsningarna genom överklagbara förvaltningsbeslut. Vid beredningen ska man också fästa vikt vid hur man tryggar tillräckligt vida möjligheter för de olika aktörerna att delta och söka ändring.

Totalrevidering av fiskelagen är ett brett projekt som inverkar bl.a. på ägare till vattenområden och övriga innehavare av fiskerätt, fritidsfiskare, yrkesfiskare, företagare inom fisketurism, organisationer inom fiskerinäringen, miljöorganisationer, fiskeområden och fiskerihushållningens förvaltning. Därför ska projektet utföras på bred front i en arbetsgrupp som tar hjälp av sektioner fokuserade på olika ämnesområden.

2. Arbetsgruppens uppgifter och mandatperiod

Arbetsgruppen för totalrevidering av fiskelagen borde ha till uppgift att undersöka behoven av reformer i fiskelagen (286/1982) och komma med ett förslag till en ny lag om fiske.

Arbetsgruppen ska sätta speciell fokus på

- att systemet för reglering av fiske är klart och kostnadseffekterna rimliga;
- behovet att se över bestämmelserna i fiskelagen till följd av förändringarna i samhället och grundlagen;
- den nyaste internationella fiskeri- och miljörätten samt Europeiska gemenskapens lagstiftning och styrningssystem;
- nationella bestämmelser som tangerar fiskerihushållningen;
- att verksamhetsbetingelserna för fiskerinäringar tryggas;
- att verksamhetsbetingelserna för rekreativfiske tryggas;
- att fiskebestånden nyttjas på ett hållbart sätt;
- helheten i fråga om vandrande fiskar;
- att förvaltningen av fiskevatten ordnas;

- att det skapas klarhet i de olika aktörers uppgifter och att aktörernas rättigheter och skyldigheter definieras;
- att fiskerinäringens finansieringssystem görs klarare och revideras samt att verksamhetsbetingelserna och utvecklingsåtgärderna inom sektorn säkras;
- att beslutsprocessen är öppen och informationen tillräcklig;
- att övervakningen ordnas och dess verksamhetsbetingelser tryggas

3. Sektioner

I april 2008 skickade jord- och skogsbruksministeriet ett brev till aktörerna inom fiskerinäringen. Syftet med brevet var att före tillsättandet av egentliga beredningsorgan undersöka vilka behov av reformer det finns i fråga om den gällande fiskelagen (286/1982) och -förordningen (1116/1982). Speciellt inbjöd ministeriet aktörerna till att komma med synpunkter på följande frågor:

- problemen vid tillämpning av den gällande lagen
- målen för revideringen av fiskelagen
- den nya fiskelagens struktur, gruppering av frågor
- separata utredningar som borde göras i syfte att revidera lagen
- övriga frågor som man måste ta i beaktande

Ministeriet fick ca 50 utlåtanden. I utlåtandena föreslogs ändringar i nästan alla fiskelagens bestämmelser. Med tanke på revideringen var de viktigaste utvecklingsobjekten fiskerättsfrågor, nyttjande och förvaltning av fiskbestånden på ett hållbart sätt, reglering av fiske, fiskeområdenas ställning och befogenhet, vandrande fiskar, yrkesfiskarnas och fisketurismföretagarnas tillstånd, systemen med fiskeavgifter, fiskeövervakning och straffpåföljder.

Det är ändamålsenligast att dessa ämnesområden behandlas i fyra olika sektioner, dvs. sektionen för fiskerätt och nyttjande och förvaltning av fiskevatten, näringssektionen, finansieringssektionen och övervakningssektionen. För att arbetet ska kunna inledas omedelbart måste sektionerna utses samtidigt med arbetsgruppen.